

- 3) Σύμφωνα με την ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία, μπορεί ο ιδιώτης του οποίου εδίγησαν τα δικαιώματα επειδή δεν εφαρμόστηκε η οδηγία 72/166/ΕΟΚ να ζητήσει αποζημίωση από το κράτος λόγω της παράλειψης αυτής;
- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, υποχρεούται το ουγγρικό δημόσιο σε αποζημίωση είτε των εναγόντων είτε των ζημιωθέντων σε τροχαία ατυχήματα που προκλήθηκαν από τους ενάγοντες;

Συγκεκριμένα, η οδηγία ορίζει τα εξής: «Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι όλα τα συμβόλαια υποχρεωτικής ασφάλισης της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία των οχημάτων [...] καλύπτουν, βάσει ενιαίου ασφαλιστρού, όλο το έδαφος της Κοινότητας [όσον αφορά τις προκληθείσες ζημιές]». [...]

- 5) Μπορεί να αναζητηθεί ευθύνη του κράτους σε περίπτωση που η ζημία οφείλεται σε σφάλμα κατά τη νομοθετική διαδικασία;
- 6) Είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της οδηγίας 72/166/ΕΟΚ η κυβερνητική πράξη 190/2004, της 8ης Ιουνίου 2004, σχετικά με την υποχρεωτική ασφάλιση αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων [190/2004. (VI.8) Korm. rendelet a gépjármű üzemeltetőjének kötelező felelősségbiztosításáról, στο εξής: κυβερνητική πράξη 190/2004], η οποία ίσχυε μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2010, ή παρέβη η Ουγγαρία την υποχρέωσή της να μεταφέρει στο ουγγρικό δίκαιο τις υποχρεώσεις που εισάγει η οδηγία αυτή;

(¹) Οδηγία 72/166/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Απριλίου 1972, περί αναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και με τον έλεγχο της υποχρεώσεως προς ασφάλιση της ευθύνης αυτής (ΕΕ ειδ. έκδ. 06/001, σ. 136)

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) στις 26 Αυγούστου 2011 — Lagura Vermögensverwaltung GmbH κατά Hauptzollamt Hamburg-Hafen

(Υπόθεση C-438/11)

(2011/C 347/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Lagura Vermögensverwaltung GmbH

Καθού: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Προδικαστικό ερώτημα

Στερείται ο φορολογούμενος, υπό τις συνθήκες της υποθέσεως της κύριας δίκης, όπου η αρχή τρίτης χώρας δεν είναι πλέον σε θέση να

εξακριβώσει αν το εκδοθέν από αυτήν πιστοποιητικό βασίστηκε σε ακριβή έκθεση των πραγματικών περιστατικών, τη δυνατότητα να επικαλεστεί την προστασία δικαιολογημένης εμπιστοσύνης κατά το άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', εδάφια 2 και 3, ΤΚ (¹), αν οι περιστάσεις που καθιστούν αδύνατη την εξακρίβωση της αλήθειας του περιεχομένου του πιστοποιητικού καταγωγής εμπίπτουν στη σφαίρα επιρροής του εξαγωγέα, ή προϋποθέτει η μετάδοση του βάρους της αποδείξεως από την τελωνειακή αρχή στον φορολογούμενο δυνάμει του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', εδάφιο 3, πρώτο μέρος, ΤΚ, απλώς (πολλώ δε μάλλον) ότι τα αίτια της αδυναμίας εξακριβώσεως βρίσκονται εκτός της σφαίρας επιρροής των αρχών της χώρας εξαγωγής ή οφείλονται σε αμέλεια η οποία πρέπει να καταλογιστεί αποκλειστικά στον εξαγωγέα;

(¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου της 12ης Οκτωβρίου 1992 περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2700/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 2000 (ΕΕ L 311, σ. 17).

Αναίρεση που άσκησε στις 25 Αυγούστου 2011 η Ziegler SA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 16 Ιουνίου 2011 στην υπόθεση T-199/08, Ziegler κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-439/11 P)

(2011/C 347/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ziegler SA (εκπρόσωποι: J.-F. Bellis, M. Favart, A. Bailleux, avocats)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να κηρύξει την υπό κρίση αίτηση αναίρεσεως παραδεκτή και βάσιμη·

— να ακυρώσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Ιουνίου 2011 στην υπόθεση T-199/08, Ziegler κατά Επιτροπής, και να αποφανθεί το ίδιο επί της διαφοράς που αποτελεί αντικείμενο της υποθέσεως αυτής·

— να δεχθεί τα πρωτοδίκως υποβληθέντα αιτήματα και, ως εκ τούτου, να ακυρώσει την απόφαση C(2008) 926 τελικό της Επιτροπής, της 11ης Μαρτίου 2008, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ, στην υπόθεση COMP/38.543 — Υπηρεσίες διεθνών μετακομίσεων, ή, επικουρικώς, να ακυρώσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην ανααιρεσείουσα με την απόφαση αυτή ή, επικουρικότερα, να μειώσει ουσιαστικά το εν λόγω πρόστιμο·